

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrsko slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

CENA NOVIN JE:

Za domače, če jih več vküp hodi 2 K, če samo edne 3 K.	Za amerikance, če jih več vküp hodi 4 K 20 f. če samo edne 5 K 40 f.
Cena vsakoga falata doma je 4 filere; v Ameriki 10 filerov.	

Dobijo se
v Čerensovcih pri KLEKL
JOŽEFI plebanoši v pokoji.
Cserföld, Zalamegye.

Na té naslov se naj pošilajo: naroč
nina, glási i dári za Novine. Vsak pa
naj podpiše svoje imé, ki kaj novi-
nam naznánja.

„Potom sam vido vnožino velko . . .

— Skr. raz. 7. —

štere nišče ne mogeo prečteti, iz vseh narodov i pokolenj i lüstva ino jezikov, stojéče pred tronušom v nazočnosti Ágnjeca, ki so bili oblečeni v bele štole ino so meli palme v rokaj svojih.“ Tak nam popiše sv. Jánoš v svojem skrivnom razodenji svoje videnje nebeskoga bláženstva. Slabe so človeče reči za popisanje toga, ka se tam godi vu večnom veselji. Nanč ne more do naše pámeti tisto veselje záto i ár je tisto čisto, dúševno veselje višenaturnoga réda, šteromi spodobnoga eti na zemli ne nájdemo.

So bili tú takši pa se nájdejo dnesdén túdi med vnogimi, ki so meli to miloščo od Bogá, ka šo se včási potopili v glédanje njega ino so pri tom pozábili vse zemelske potrebčine — samo ka so to vódebráne dúše bilé, štere, či so li smele kaj gučati od svojega videnja, so túdi ne mogle popisati z človečim jezikom vse tak, kak so vidile.

Edno je, štero je mogoče človeki nikši predték, nikšo tenjo nebeskoga veselja spraviti tú na zemli pa to je lúbavi puna zjedinjenost z Bogom, v šteroj človek ešče trpljenja rad prenáša ino celo prosi od Bogá za njega i njegovih nebés volo.

Popunoma mo te znali, ka so nebésa, kda tá pridemo. Tečas smo pa v temi ino samo se nam senja od prihodnoga bláženstva.

Pa mámo vüpanje, ka ednok mi túdi tá pridemo? Želenje má vsaki. Eden vékše, drügi mánše, ali tá prišeo bi vsaki rad. Samo to je rázloček, ka se eden trápi z celov močjov, ár šče tá pridti, drügi pa bi rad tá prišeo, nego poti greha pa li nešče povržiti.

Či njemi što právi: Povrži greh i njegove poti, to de pravo, ka ne more! Pa mislite, ka je kda sveta skušao jeli more, ali nej? Nikdár ne; on samo guči brezi toga, ka bi se skušao.

Pa či njemi práviš, glej svéce, oni so mogli. „Eh, to so svéci bili,“ je njegov odgovor, pa pozábi, ka na zemli lüdjé živéjo, šteri z svoje vole grátajo svéci, ali prekonjenci.

Drügi ti je že čednejši, pa etak odgovárja: „Ka svéci? Svéci so rávno takši lüdjé bili, kak mi.“ Istino máš, prijáteo, svéci so takši bili, kak ti. Glavo so odzgoraj meli na šinjeki, peté pa nájodspodi pod nogami. Tak so hodili, jeli, pili, kak mi pa tak so se oblačili, samo to edno je bilo pri njih, ka so glavo ne samo za to nosili, ka se njim todi koler ne bi z šinjeka dolipoškálo, nego so si premišlávali túdi ž njov.

Sv. Izidor je kmétski hlápec bio, sv. Nothburga pa slúžečka dekla. Sv. Jožef je prosti tesár, eden sv. Jakob pa kmet. Pa so tej do konca svojega žítka pri tom deli ostali z vnogimi nejezerami, nego miljónami vréd, ki so z takših stálišov svéci grátali ino tam stojijo zdaj pred tronom nebeskoga ágnjeca.

Pa kak je to tem šlo? Bi lahko pisao, ka jako lahko: ogibali so se greha i delali so dobro ne zavolo lüdh, nego za volo kaštigajočega i plačüvajočega Bogá. Bogá so radi meli pa so stráh bili, ka bi njega razžalili.

Samo, ka mi ništerni ne bode vervao, ka to tak lahko. Záto naj sem gléda: Včási teško, liki či ovači nej, po sili. „Králestvo nebesko silo trpi pa silni je vneséjo“, právi Jezuš sam.

Bogá moliti je lejko, kda te nikaj ne mejša, pa teško, kda te kaj mejša, liki záto more biti. Postiti se je lahko,

kda človek ne ma kaj jesti pa je pun posla, pa teško, kda máš pred sebov oklajeni stol pa ne maš nikšega posla. Trezen biti je lejko, kda ne maš kaj piti, pa je teško, kda okoli sebe vidiš vse puno tivárišov veselih pa pune kante vína. Čisti biti je lejko, kda te nikaj ne skušáva pa teško, kda si pun lagoje prilike ino skušnjáve. Da pa či je lahko, ali teško: more biti, pa či bode, te boš Bogi povolen pa svéti.

Pa tak ide to vu vsem. Glás dúšne vesti tvoje z tebov hodi po svejli, zakaj ga ne poslúhneš? Či boš vsikdár bogao svojo dúšnovest, te vsakojački prídeš med svéce pa boš vživao ž njimi vréd večna nebésa.

Hej, da pa zdaj ne svécov! Jeli ka tak právijo vngi? To so tisti, šteri míslijo, ka svéci na zemli na čelo mája zapisano svojo svétost pa ne vzejejo vpamet, ka okoli njih vse puno lüdh, ki ne preklinjajo, ne krádnejo, ne praznújejo, se bojijo vsakoga greha, slúžijo Bogi, kak samo morejo ino za té slúžbe volo pregánjanje pa špot mirovno trpijo pa či so po nepriliki nedovedoč spadnoli vkakšo hibo, se páščijo tisto hitro popraviti. Glej to so tisti, ki v tom vüpanji živéjo, ka prídejo med nebeske vnožine ino do tam hválili Bogá na vekomaj. Máš volo je nasledüvati? Ne maš? Ne bi rad bio drüгим na smej? Te ostani, ali nebésa pozábi túdi!

Vojska.

Sveta mati cerkev se ravno pripravla, ka bo obhajala den vseh vernih dúš. Záto se pa mi túdi prle kak bi pisali od vojnih dogodkov, spomnimo s par rečmi z tistih naših junakov, ki so zgübili življenje na bojišči pa so spravleni tam daleč od nas v to hladno zemlo.

Njuva smrt je bila nedužna, prava manternička smrt. Mrli so za vero pa za domovino. Zato njim pa daj Gospodni Bog mir i pokoj, svetlost vekivečna naj njim sveti, pokeč se ne bomo znova vidli tam gori med zvezdami . . .

Zatem poglednimo, ka se godi na bojiščaj. Poročila, štera so prišla s srbskoga bojišča, pravijo, ka so naši vrli vojaki po tridnevnom srditom boji premagale tiste srbske i čarnogorske čete, štere so vdrle na južnozgodnoj strani v Bosnijo, po so je pregnale nazaj prek meje. Podrobnosti te bitke so ešče nej znane.

Na ruskom bojišči so se začnoli boji na celoj bojnoj črti od Zhodnoga morja pa tijém do reke Seret. Na severnom krili, to je pri Zhodnoj Nemčiji, so rusi precej močni, tak ka skušajo že pá prodirati v Nemčijo. Na sredi bojne črte, pri Varšavi i Ivangorodi ne morejo naprej. Tü se vršijo že več dni luti boji, pa je vüpanje, ka se združeni našim i nemškim četam posreči, Varšavo okoli zapasati. V Galiciji pa v Bukovini pa morejo rusi povsedi bežati pred našimi. Naše čete so že osvojile vnogo mest v Galiciji, štera so rusi meli zasedena, pa je vüpanje, ka bodo rusi mogli v kratkom časi zapüstiti tüdi Lemberg, za šteroga so prelejali tak dosta krvi.

Na francoskom bojišči čakajo že dugo časa odločitve, pa dozdam zaman. Nemci bi radi predrli francosko bojno črto pa šli proti Parizi, francozi so se njim pa močno proti postavili pa so je zadržali, ka več ne morejo naprej. Zdam se vršijo med njimi srditi boji, pa

je težko naprej povedati, kak se tej boji dokončajo. To je pa zato težko povedati, ka francozi zmirom vdablajo pomoč od angležov, belgijcev, z Indije, z Maroka, z Kanade pa — kak zadnja poročila pravijo — dobijo v bližanjih dnevaj tüdi z Portugalije, nemci pa odnikod ne dobijo pomoči; oni so navezani sami na sebe, pa ešče zvün toga so mogli poslati eden velki del svoje armade proti rusom. Zato pa vsaki more občüdvati hrabost i junaštvo nemških čet, štere se borijo s tak močnimi sovrazniki, pa dozdam povsedi zmagovito.

Na morji se je v zadnjem tjedni vršila bitka pri holandskom, to je pri nizozemskom obrežji med angleškimi pa med nemškimi ladjami. Angelžka poročila pravijo, ka so zmagali angleži pa potopili nemcom štiri torpedovne ladje. V Jadranskom morji pri dalmatinskom obrežji so se tüdi znova pojavile angleške i francoske ladje pa so začnole obstrelavati Kotor: Dozdam so nej mele nikšega uspeha.

Važnejša poročila zadnjega tjedna so tá:

Čarnogorski kral v Niši. Čarnogorski kral Nikita je prišeo okt. 18. v Niš, gde so ga srbi sprijali ze vsemi vojaškimi častmi. Dneva 19. okt. so meli vojaško spravišče, na šterom je bio nazoči tüdi čarnogorski kral, ki je po spravišči včasi zapüsto mesto.

Srbske laži. Srbske novine lažejo, ka so praj srbi naše čete napadnoli pa je pognali v beg. Istina je pa samo to, ka so naše čete same rade zapüstile edno postojanko, štero so nej davno

zavzele v Srbiji. To so pa naši včinili zato, ka je Drina jako narasla, pa so si nej mogli dovažati hrane pa streliva. Te samovolen odhod naših čet držijo zdaj srbi za svojo zmago, to pa ne povejo svojemi lüstvi, či so je naši pregnali z Bosnije, kam so prišli ropat pa požigat.

Petrolejske vretine znova v naših rokaj. Naše čete so nazaj vzele rusom mesti Borislav i Drohobic, gde se nahajajo bogate petrolejske vretine. Vse petrolejske vretine so prišle nepoškodovane nazaj v naše roke.

Zgübitve pri Prizemisl. Pri trdnjavi Przemisl, štero so rusi tri tjedne obstrelalavali, pa nazadnje li mogli pobegnoti, znašajo ruske zgübitve 70.000, naše pa samo 1000 lüdi.

Na Vogrskom nej več rusov. Dneva 20. okt. so naši vojacje stivali prek meje ešče tiste maloštevilne ruske čete, štere so se nahajele pri prelari Sablonica. Zdam je celo Vogrsko očiščeno ruskih vojakov.

Ruska čarna vojska pozvana pod orožje. Ruski car je pozvao pod orožje čarno vojsko v vseh ruskih držanjaj.

Nemci zaplenili 100 jezero koron francoskoga vojnoga zaklada. Bavarski rezervni nadporočnik Viljem Mantel je zapleno s svojov četov francoski štabni voz z blagajnov 100 jezero koron pa z važnimi vojaškimi pismami.

Kanadske čete prihajajo na Angležko. Z Londona se poroča, ka čakajo na Angležkom dohod kanadskih čet. Prevažanje straži angležko vojno brodovje. Pride 80 jezero vojakov, ki bodo ojačili angležko armado.

POČITEK MOJ.

*Tam, gde spáva oča drági,
Tam me bodte vzemlo djáli.
Tam bom vživao svoj počitek,
Gda dokončam težki žitek.*

*Tá mi silí srce z sveta,
Tá v grob ljuboga očeta,
Tá, gde dedek mi počivle:
V krilo mojih drágih zemle.*

*Tam v slovenska krája kríli,
Gde mi dedek, oča mili
Spita sen svoj tihó, sladko:
Tam de, tam de meni dobro!*

*Tam bom senjao sladke senje
Lübo dale rod moj tebe;
Boga tam bom vrelo proso:
Dá ti naj li srečo, dobro.*

*Če pa žalost, tuga pride
Gda na mojih dedov sine
Te mi düh iz groba stáne
Na tolažbo sinom sláve.*

*Vu viheri te šümečem
Čüli bodte moja pesem,
Čüli srca mojga gláste
Glás lübezni, drági bratje!*

Mirosláv.

Boj.

Spisao Mirosláv.

Kda sam jaz ešče máli dečák bio, sam nikak ne mogeo zarazmiti, ka to ponemi: „boj.“ Ne sam znao je li zapojesti kaj ali ka je to na sveti.

— Ne daleč od nás, pri tretjoj hiži so živeli Gorički Peter z svojov vrlov ženov, Gérov. Dobre düše pár sta bilá, samo samo medsehom sta se večkrát kaj sposvadila, tak ka sta se včasi vláčila tüdi.

Po pravici ne bi smeo jas njidva zákonske skrivnosti v novinaj popisati, ali prisiljen sam, či vam razložiti ščem, kak sam jas boj spoznao.

Etak se je zgodilo: Naš hlápec je rávno žnjive šo domo, kre Goričkoga Petra hiže, pa zgroznim kričom pribežao domo, ka Jožek! Jožek! Gorički Peter pa Géra pa boj máta!

Meni je tüdi ne več trbelo! Zdam je tü prilika, zdaj lahko spoznam boj, či zdaj zamüdim, znábiti, ka bom brez toga mogeo mreti, ka bi znao, ka je boj. Záto hitro vtégnem petró pa se zbrenem proti Petri, ka zdaj te boj poglednem. Kak či bi me srbi gnali, tak sam pribežao na Petrov dvor, gde sta se Peter pa Géra že hajdi grlila sam z celov močjov kričao: Sosed, sosedi kde pa máte boj? Ali dale sam že ne meo časa

spítavati. Peter pa Géra sta tak náglo popolen mér sklenola, kak ga mi nikdár ne sklenemo z srbami, pa hajdi za menóm. Jas pa v beg, tak ka ne srba, ki bi bole bežao. Samo ka vu velkoj nevoli sam ne mogeo vrát najdti, pa so me Peter za glavo zgrabili. Ali na dobro srečo njim je samo kranščák v roki ostao, tak ka sam jas záto živ vujšeo, Peter so pa te že samo od svojih vrát kričali ka „ružen sin, ve ti jas že pokážem boj!“

Pa to šče: nevse. Domá so me naprejželi, kde je kranščák? Jas sam zcela ne düžno pripovedávo, ka sam hodo k Goričkomi Petri boj glédat. Peter so rávno Géri gut nekaj stiskávali, ka se Géri lekaj sliva stáвила vguti záto ka so jako brečáli. Pa kda sam jih pítao kde májo boj, te so me ploditi začnoli, pa so mi Peter kranščák vzeli. — Jas sam mislo ka v tom nikaj grešnoga nega. Ali oča so drüge misli bili, pa so mi hajdi ravnali zednov šibov tisti táo tela, z šterim stolec téžimo, kase nebi prevrgeo, pa spoj pravili: to máš boj! Zdam sam te jas zvedo, ka je boj! Pa od tistoga máo se vsigdar bojim boja.

Kda sam to pisao sam ešče domá bio, ali mogoče je, ka kda vi to čtete bom že v boji. Zdam se ga tüdi bojim, samo to me tolaži, ka či bom zdaj tam pá bit pa me strlijo, te me konči domá ne do pítili za kranščák.

Japonska križarica se potopila. Japonska križarica „Takatsin“ je zadela v zalivi Kiaučan na mino, štero so položili nemci, pa se je potopila. Vojakov je bilo na njoj 204. Z med njih se jih je rešilo samo deset.

Japonci zaseli nemške otoke. Japonsko ministerstvo naznanja, ka so japonci zaseli Maršalske, Marianske i Karolinske otoke. Včinili so praj to z vojaških ozirov.

Obstrelavanje Kotor. Združeno angleško-francosko brodovje, od šteroga je zadnje dneve nikaj nej bilo čüti, se je znova pojavilo pri dalmatinskem obrežji pa je začnolo obstrelavati Kotor. Edna naša torpedovna ladja je strelila z neposredne bližine na francoske vojne ladje dva strela, šteriva sta spadnola poleg francoske križarice. Naša torpedovna ladja je zatem srečno vujšla.

Japonska križarica potopila ameriški parnik. Japonska križarica „Idzumo“ je blüzi izliva Kolumbije zavozila v ameriški parnik pa ga je potopila. Vtopilo se je 65 oseb, med njimi 37 potnikov.

Omejitev svobodne poti v Italijo. Italijanski znotranji minister je dao ostre odredbe, štere se tičejo potnikov, ki potüjejo na Italijansko. Nieden tühjinec, ki nema od italijanskoga konzula odobrenoga potnoga lista, ne sme v Italijo.

Angleži ščejo zasesti Palestino. Z Carigrada se poroča, ka se je Anglija popretila Türcüji, ka zasede Palestino, či bo Türcüja ešče duže podpihavalala v Egipti mohamedance k reberiji.

Cerkvene dragocenosti za „Rdeči križ.“ Z Marijinoga Celja se poroča, ka sta prelat pa zakladno predstojništvo sklenola, ka se podeli „Rdečemi križi“, to je za ranjence vsa zlatuina pa srebrnina, štera se nahaja v cerkvenoj zakladnici. Izvzeti so samo tisti predmeti, šteri majo zgodovinsko ali umetniško vrednost.

Grof Tisza od konca vojske. Naš ministerski predsednik grof Tisza se je od končanja vojske izrazo etak: „Vojska razmeroma ne bo dugo trpela. Je velko vüpanje, ka se vojno stanje dosta prle konča, kak preteče leto dni.“ — Či bo to istina, potom bodo naši vojacje že v žetvo doma.

Italija i Rumunija ostaneta nepristranskivi. Te dneve sta izjavila rumunski pa italijanski kral, ka se njiva državi ne želeta v boj zmešati, nego ščeta ostati obe do konca vojske nepristranskivi, to je ka ne bota pomagali nej nam pa nej našim sovražnikom.

Francoske ladje že čakajo portugalce. Kak smo že zapomlili v zadnjoj številki, se Portugalija pripravla na vojsko proti nam pa proti nemcom. Zadnja poročila pravijo, ka v Gibraltari stoji že 16 francoskih parnikov, šteri so pripravleni na odhod na Portugalsko, ka prepelajo portugalske čete na Francosko.

Vogrška ladja „Temeš“ se potopila. Naša vojna ladja „Temeš“ je te dneve zadela na mino, štero je položo sovražnik, pase je vtopila. Nesreča se je zgodila na Savi. Menka 33 vojakov, ki so se nahajali na ladji.

Zbiti ruski konjeniki. Na Polskom, južno od Varšave so združeni naši i nemški konjeniki premagali ruske konjenike pa je pognali v beg.

V inozemstvo se samo odprta pisma slobodno pošilajo. V inozemstvo, to je v vse tüje države, tüdi v Ameriko, se odzdaj samo odprta pisma slobodno pošilajo. Zato pa što šče kam zvün naše države pišmo poslati, ga ne sme zakeliti, nego je odprto more dati na pošto.

Rusi spraznili Černovice. Glavno mesto Bukovine, štero se zove Černovice, so rusi spraznili pa zapüstili, tak ka so je naši brezi boja dobili nazaj v roke. V celom mestu vlada velko veselje. Razobešene so zastave, prebivalstvo se pa küšüje od radosti, ka so se rešili rusov.

Okoli Londona delajo trdnjave. Padeć Belgije, štero so nemci zevsema zaseli, je prestrašo angleže, ka začnejo graditi utrdbe okoli glavnoga mesta London.

Dogodki iz boja.

Plemeniti ruski vojak. Eden ranjeni kraleski lovec pripovedavle eta: „Bio sam ranjeni na roki. Na poti na obvežüvališče sam spadno v globoko jamo z štere sam se nej mogeo več zevleči. Za en kratek čas je spadno v jamo tüdi eden neranjeni rus, šteromi se je posrečilo, ka se je zevlekeo z jame. Zatem je potegno z jame tüdi mene, me vrgeo sebi na ramo pa me je neseo dve vüri daleč k mojemi polki. Tü so rusa za njegovo plemenito djanje pogostili; on je pa samo to proso, naj ga ne bi zavzeli. Pravo je, ka smo vsi ednako vojaki, pa ka osebno nemamo nikaj eden proti evomi. Kraleski lovci so njemi nato dovolili, ka je lejko prosto odišeo nazaj k svojim.“

Kak v pekli. Z francoskoga bojišča je pisao domo eden voják tá: „Vi si nanč misliti ne morete, kelko moremo prestati. Leži nas šestdeset moškov od

naše stotnije, z našov zastavov, brezi častnikov v malom logi, zdaj že štiri-deset vür, pa zmirom strelajo na nas francoski topničarje. Zajšli smo na topničarsko strelišče, štero je široko štiri-deset i pet kilometrov, pa smo v tom logi zevsema odrezani od svojih. Kak znaglič francozi opazije, ka se v logi kaj gene, nas obsiplejo s strahovitim ognjom. Ravno tak je, kak v pekli. Poleg toga pa nikaj jesti, pa niti kaplice vode. Ravno zdaj sam pojo zadnje, ka sam meo, malo grahove mele. Radovedni smo, kak se to dokonča. Vojna kühinja ne more do nas, zato ka bi jo razstrelili. Drügo nam ne preostane, kak süho brinje. To je moj zadnji žaloš papira, ka vam na njega pišem. Mamo ešče zato vüpanje, ka se rešimo, či se pa ne bomo mogli, potom nam naj bo Bog smileni . . .“

Priličen židov. Na rususkom bojišči se zgodilo, ka so rusi ednoga izraelita zgrabili, ki je našoj vojski slüžo. Židov se podao, pa méno šo med rusami v vozo, samo jáko lepo je gučao, pa pripovedavao, kak je v našoj vojski dobro. Rusom so sline tekle, tak lüštno je znao gučati od dobroga stroška. Ednok so se samo rusi obrnoli pa nazáj na potili proti našoj vojski. Pravili so, ka či je prinas tak dobro oskrbleno za vojáke, te do ráj k nám šli. 20 jih je bilo. Vlovleni židov je vesélo prignao 20 rusov k našoj vojski. Dosta takših bi trbelo, pa bi po mali vse ruse vlovili.

Zdravnik s 96 ranami. Na francoskom v ednoj bolnišnici se nahaja zdravnik, ki ma na svojem teli 96 ran. Te zdravnik pripovedavle ednomi novinari, ki ga je obiskao, eta: „Kak vidite, sam nej mro, pa nemam niti najmenše žele mreti. Lejko povem, ka sam srečno vujšeo smrti. Pomislite: 96 ran mam na svojem teli! Raztrošene so po celom teli; vsešürom so mi zašili kožo. Za pravo istino sam ne razumem, ka sam ešče na tom sveti.“

„Pa ste vse rane dobili naednok?“ ga pita novinar.

„Vse naednok! Poslüšajte, tak je bilo: Dneva 30. augusta sam se nahajeo jako blüzi nekše vesi, gdě je bio boj najhüjši. Tak se mi je vidlo, ka je boj končani. Ranjencov je nej bilo dosta. Gda sam zadnjega obvezao, sam se pripravla, ka bi zajahao konja. V tom hipi me med groznim bučanjom obda ogen. Granata je razletela nad mojov glavov. Moj ubogi konj je mrtev spadno pod vdarcom, jaz sam pa, prelükjnani kak rešeto, spadno na tla. Moj ordonančni vojak me je postavo vujška pa me je spravo dva ki-

lometra daleč. Zatem me je nekoliko vojakov neslo na naskriž djanih pükšaj ešče pet kilometrov daleč, pokeč smo nej prišli do svojih zdravnikov. Nemogoče bi bilo opisati vse bolečine, ka sam je pretrpo na toj neskončnoj poti. Omedlo sam. Tak so me prinesli na tisti kraj, gde so mi pčtegnoli z mesa žalože granate. Na dobro srečo je nej bio ranjeni nieden važnejši znotrašnji del mojega tela. Istina je, ka sam postao glühi; na desno vüho ne čüjem več; moja glava je vsa zašita; bedra so prelüknjana kak goba. Pa proti vsemi tomi sam živ, pa niti na misli nemam, ka bi mirao.“

Glási.

Ranjeni so (3. popis.) **z našega kraja**: *Barbarič Šandor* z Šalovec, *Bencik Šandor* z Püconec, *Benko Anton* z Motovilec, *Benko Géza* z Tešanovec, *Črnjavič Štefan* z Gradišča, *Žuban Šandor* z Vučegomile, *Oigüt Ludovik* z Borejec, *Cipót Eugen* z Nemčavec, *Ficko Janoš* z Kovačavec, *Flisar Vince* z Tešanovec, *Godár Peter* z Srdice, *Gombóc Alojz* z Gerlinec, *Gombóc Štefan* z Dol. Slaveč, *Györväri Franz* z Rankovec, *Hajdinják Janoš* z Dol. Slaveč, *Horvat Anton* z Kroga, *Krčmar Franc* z Šalamenec, *Konc Jožef* z Sobote, *Korpič Štefan* z Čüpinec, *Kosednar Jožef* z Perteče, *Kozic Šandor* z Peskovec, *Kühar Franc* z Püconec, *Kumin Jožef* z Markišavec, *Malasič Janoš* z Kančovec, *Miholič Jožef* z Korošec, *Molnár Peter* z Sela, *Nemec Franc* z Tišine, *Németh Franc* z Monoštra, *Norčič Franc* z Bákovec, *Pasičnjek Karol* z Boreče, *Pečič Anton* z Kroga, *Pec Franc* z Boreče, *Pintarič Ivan* z Sobote, *Polák Janoš* z Tišine, *Šoštarec Franc* z Tropovec, *Pozvák Matjaš* z Sobote, *Šiftar Franc* z Brezovec, *Škalče Janoš* z Martinje, *Sočič Rudolf* z Tešanovec, *Svetic Štefan* z Šalovec, *Srd Štefan* z Tišine, *Trplan Imri* z Márkovec, *Tolvaj Janoš* z Šalovec, *Tonweber Jožef* z Monoštra, *Vrbán Janoš* z Sebeborec, *Vlaj Štefan* z Vadarec, *Vrečič Štefan* z Strükovec, *Vukan Franc* z Sobote, *Zrina Štefan* z Martinje.

Dári za čerensovske sirote. Žižek Martin z Čerensovec je nábrao v Chicago za domače sirote 50 k. Z teh penez je dobila Hozjan Manka 30 k., Tkálec Trega z Trnja 5 k. i Horvát Kata 15 k. Darüvali so po 25 c.: Gabor Št. Küz., Jerebic Ivan Špol. Šarjas Št. Šol., Hajdinják Mot., Farkas Anton, Kovač Jožef, Horvat Štef., Čurič Martin, Žalig Matjaš, Želko Št. i žena,

Škafar Matjaš, Zver Ant. Fujsov, Kramer Martin, Stanko Ivan, Virag Martin, Špilak Jožef. Po 10 c.: Hozjan Martin Koz., Tompa Ivan starejši, Šarjaš Št., Cigan Mat., Vuk Jožef, Kustec Ign. žun. 20. Kolenko Jožef 15, Saláj Štef. Mij. 15, Saláj Ivan Riht. 75, Frank Martin 40, Hozjan Jožef 5, Horvat Jožef 35, Plej Ivan, Glavač And., Hožjan Martin Djur, vsaki 50, Krámar Jožef 20 centov; Neimenüvana 2 dolára.

Rožni dár. Maček Jožef z Koprivnika je nabrao pri 4-toj roži 5 k., na ranjence. Kda nam té dár prekdá, izrázi to želo, naj bi ove rože tüdi darüvale kaj za naše trpéče vojáke, ki nam bránijo domovino. — To je zdrava misel. Rož ma naša slovenska krajina več stotin. Če vsaka kotriga samo dvá filera, to je vsaka roža samo 30 filerov pošle vrédnistvi Novin za naše ranjene, pa lepa šuma pride vküp — Marijine rože, ne istina, ka de dobro tak?

Smrt našega ednoga junaka. Na Srbskom bojišči je ranjen *Fujš Jožef* trgovec z Prosečkevési. Streljen je v sklezanico. Ležao je 14 dni v bolnišnici i kda so njemi kruglo vöjemáli, te je düšo püsto. Bio je dober gospodár, zapüsto je lepo vrednost i ešče gotovčino za sebov. Vsi so ga radi meli v vési i zato vsi žalüjejo za njim, posebno pa četvéro drobne decé toči za njim skuzé, žena i stári oča pa mati. Srce Jezušovo naj dá njegovoj düši večni pokoj.

Mrtvi so: *Bokan Štefan* z Nuskove, *Cvetko Jožef* z Morávec, *Flisar Štefan* z Gradišča, *Gorčán Vince* z Kükečkoga, *Khár Viktor* z Križovec, *Kren Franc* z Monoštra, *Melin Mihal* z Poznanovec, *Sršen Ivan* z Vančavési, *Veren Štefan* z Püconec, *Zelko Ivan* od Sv. Sebeštjana.

Novi ranjenci. V Szombathely je znova pripelano iz ruskoga bojišča 420 ranjencov.

Dári na naše ranjence. Dühovniki z Čerensovec 3 k., 42 fil., Maček Jožof z Koprivnika 5 k., Zelko Ana z Žižkov slive, Kodba Jánoš z Brezovec (Medjimurje) 1 k., g. Filó Balaža, vučitelja žena z D. Bistrice 3 k., slive, robačo, cape. Vküp 12 K. 42 fil. Ceta svota 419 K. 72 fil. — Bog povrni vsem!

Kalendarje Srca Jezušovoga so že na svetlo dáni i naveč mest odposláni. V niednoj slovenskoj hiši ne bi smeo te kalendar faliti. Jáko lepa podoba pokojnoga č. Kanonika Dr. Ivanóczy Franca je v njemi i obsirno popisano njegovo življenje, trpljenje za vbogo slovensko lüdstvo. Bodite drági slovinci

zahválni do pokojnoga dobrotnika svojega. Küpüjte i širite kalendar. Čisti dohodki se obrnéjo tüdi v pomoč na grobni spominek pokojnoga. Cena kalendara ednoga je poštov vréd 60 fil. Dobijo se pri Klekl Jožefi v Čerensovih. *Cserföld Zalam.*

Lehko pošilate vojakom zavitke, šterih taborska pošta je: 9, 11, 16, 21, 31, 33, 34, 38, 39, 40, 44, 45, 46, 49, 51, 55, 61, 66, 68, 69, 76, 78, 81, 84, 85, 88, 95, 96, 106, 111, 113, 119, 140, 151, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 211, 212, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311. — Jestvina ne sme biti v zavitki.

Streljen regrut. Ednoga lakoškoga regruta so strelili žandarje v Lendavi na kolodvori, kda bi meo notriiti, zato ka se je postávlao.

Pošta.

Kržanka Ana. Vučagomila. Občinsko poglavárstvo vam naj dá svedočanstvo, da ste sirota i se nišče za vas ne skrbi, s tem se zglosite pri notáruši.

Najnovejšje.

Srbski glavni varaš, **Belgrad** je znova strelani. Dosta zidin je porüšeni.

V slednjoj bitki so v Srbiji naše čete osvojile mesta: **Ravnje** i kraj okoli Macve i Crnabare. Vnogo srbov je vlovleno.




Odaja

drevja za rušt

bo pri Sv. Bedeneki v logi
g. plivánosa novembra 3-
ga predpoldnom ob dese-
tih; v Seli pa popoldne
ob dvema rávno té dén.


